

תפ"ח 26671/07/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 26671-07-21 מדינת ישראל נ' פלוני

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
מרכז עו"ד הינד נבלסי

בפני
כבוד השופט ע' קובו
כבוד השופט מ' קרשן
כבוד השופטת מ' גרינברג
בעניין: **המאשימה**

נגד
הנאשם
פלוני על ידי עו"ד ארז מוסקוביץ

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1982, הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון (לאחר הליך גישור לפני סגנית הנשיאה, כב' השופטת ל' ברודי) שכלל הסכמה עונשית כמעט מלאה, בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע העבירות הבאות: אינוס בידי בן משפחה (ריבוי עבירות); מעשה מגונה בכוח בבת משפחה; שתי עבירות של מעשה מגונה בבת משפחה; ומעשה סדום בבת משפחה.

2. לפי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן, הנאשם הוא אביה של א.א., קטינה ילידת 2004.xx.xx (להלן: **הקטינה**). בין השנים 2016 - 2021 (להלן: **התקופה הרלבנטית**) התגורר הנאשם עם אשתו וילדיו, ביניהם הקטינה, בבית ביישוב פלוני (להלן: **הבית**). במהלך התקופה הרלבנטית ביצע הנאשם בקטינה מעשי אינוס, מעשה סדום ומעשים מגונים, שלא בהסכמתה החופשית ואף בכוח.

3. לפי עובדות האישום הראשון, החל בחודש ספטמבר 2016 ועד ליום 29.6.2021, במועדים רבים שאינם ידועים במדויק למאשימה אך בתדירות גבוהה ולפעמים מספר פעמים ביום, בשעות הבוקר לאחר שכל בני המשפחה היו עוזבים את הבית או בשעות הלילה לאחר שבני המשפחה ישנו, נכנס הנאשם לחדר השינה בו ישנה הקטינה בזמן שהיא שוכבת במיטתה והתיישב לידה על המיטה. בחלק מן האירועים הורה הנאשם לקטינה להתלוות אליו למיטה בחדרו ובמקרים שבהם לא שעתה להוראתו נשא אותה הנאשם בידי לחדרו או משך אותה בכוח וכשהיא מתנגדת, השכיבה על מיטתו וסגר את דלת חדר השינה אחריו.

הנאשם הפשיט את הקטינה מבגדיה וכשהיא עירומה ליטף את חזה, נישק את פטמותיה, מצץ ונשך אותן. בהמשך ובמקביל הכניס הנאשם את אצבעו לתוך איבר מינה של הקטינה, מספר פעמים ולמשך זמן, לרבות תוך שימוש

בקרם או זולין. בחלק מן המקרים היה איבר מינו של הנאשם זקור. במהלך האמור חשה הקטינה כאב באיבר מינה ובקשה מהנאשם לחדול ממעשיו. בחלק מן המקרים העמידה הקטינה פני ישנה בשל המבוכה הגדולה שחשה ממעשי הנאשם. הנאשם לא שעה לבקשות הקטינה, לא חדל ממעשיו ואמר לה כי מעשיו "מותרים על פי ההלכה".

לפי עובדות האישום השני, במועד לא ידוע במדויק במהלך שנת 2017 שהתה הקטינה בחדר השינה של אחיה. הנאשם נכנס לחדר, התיישב על המיטה, חיבק את הקטינה, הכניס את ידו מתחת לתחתוניה ונגע בישבנה. הקטינה דחפה את הנאשם על מנת להיחלץ מאחיזתו ועזבה את החדר.

לפי עובדות האישום השלישי, בשנת 2020 נפטר סבה של הקטינה מצד האם. במהלך השבעה ישנה אם הקטינה בבית סבתה. כל ערב במהלך שבוע השבעה הורה הנאשם לקטינה להתלוות אליו למיטתו ולישון עמו בה, חרף התנגדותה. הנאשם נהג להשכיב את הקטינה על המיטה, להפשיטה מבגדיה, ללטף את חזה, לנשק את פטמותיה, לנשוק ולמצוץ אותן. במהלך המתואר חשה הקטינה כאב ובקשה מהנאשם לחדול ממעשיו, אך הוא לא חדל מהם ואמר לה כי מעשיו "מותרים על פי ההלכה". במועד אחד במהלך שבוע השבעה, עת שכבה הקטינה במיטת הנאשם, החדיר הנאשם את אצבעו לתוך פי הטבעת שלה.

לפי עובדות האישום הרביעי, ביום 29.6.2021 בשעה 8:00 סייעה הקטינה לאחותה הקטנה, כבת 3.5 באותה עת, להיערך לקראת יציאתה לגן. הנאשם ליווה את האחות הקטנה לגן והקטינה חזרה למיטתה בחדרה ונרדמה כשהיא שוכבת על בטנה. הנאשם חזר לביתו, נכנס לחדר הקטינה, התיישב על המיטה והורה לקטינה לפנות לו מקום. הקטינה העמידה פני ישנה ואז נכנס הנאשם למיטתה, נשכב לידה, הפשיט אותה מבגדיה, סובב אותה כך שתשכב על גבה, ליטף וליקק את חזה, מצץ את פטמותיה, החדיר את אצבעו לאיבר מינה ושאל אותה "את רוצה שאני אמשיך עוד 5 דקות או שאני אעצור עכשיו?". הקטינה לא השיבה ואז הרים הנאשם את הקטינה וסובב אותה כך שראשה הונח על איבר מינו ובמצב זה שב והחדיר את אצבעו לתוך איבר מינה מספר פעמים ושאל אותה "כיף לך?". הקטינה התרחקה מהנאשם והתכסתה בשמיכה אך הנאשם התיישב על המיטה ליד רגליה של הקטינה, כופף אותן ושב והכניס את אצבעו לתוך איבר מינה מספר פעמים תוך שאיבר מינו זקור.

4. נתקבל אודות הקטינה תסקיר נפגעת עבירה. מן התסקיר עלה כי הקטינה, הבת הבכורה במשפחה, נצרה את סוד הפגיעה בה במשך שנים מתוך חשש שאביה הנאשם יפגע גם באחיה או באחותה. נסקרו השלכות הפגיעה בקטינה, ובין היתר העיוות שנוצר אצלה בתפיסת הקשר הורה-ילד, הפנמת הצורך לספק את יצריו המיניים של הנאשם כדי לא להסתכן באובדן הקשר עמו, גזל האפשרות לפתח אישיות בריאה עצמאית מאביה, תסמיני עוררות יתר, קשיים בשינה, עצבנות כללית וקשיי ריכוז, וכן פגיעה במיניותה העתידית.

הפגיעה בקטינה ראשונית וקשה עד כדי שסיגלה לעצמה באופן לא מודע מנגנוני הגנה. נוצרה דיסוציאציה גדולה. הקטינה מטופלת רגשית אך ניכר כי היא רק בתחילת הדרך מבחינת עיבוד הפגיעה וצפוי שיצופו קשיים משמעותיים בהמשך. הקטינה התקשתה להתייחס לאיזה עונש אביה צריך לקבל, בין היתר משום שאין היא יודעת עד כמה חמורים מעשיו.

תמצית טיעוני הצדדים

5. בהתאם להסדר הטיעון עתרו הצדדים במשותף להשית על הנאשם עונש של 11 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ומאסר על-תנאי. הצדדים טענו באורח חופשי בנוגע לפיצוי לנפגעת העבירות.

6. ב"כ המאשימה, עו"ד הינד נבלסי, טענה כי הסדר הטיעון מאזן נכונה בין חומרתם המופלגת של המעשים לבין הודאת הנאשם וחשיבותה כלפי הקטינה הנפגעת וכלפי יתר בני המשפחה, וכן חסכון עדות הקטינה. המדינה בקשה להשית על הנאשם פיצוי משמעותי בגובה 200,000 ₪ שישפה את הקטינה, לה ימלאו 18 בעוד מספר חודשים, על הנזק והסבל שנגרמו לה כתוצאה ממעשי הנאשם ויאפשר לה לשקם את חייה. המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה לעניין הפיצוי.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד ארז מושקוביץ, ביקש אף הוא לכבד את הסדר הטיעון. הוא הגיש מכתב חרטה שכתב הנאשם (נ/1) ועתר לשלב את הנאשם בטיפול במסגרת מאסרו. ב"כ הנאשם טען עוד כי הטיפולים שעוברת הקטינה אינם משולמים בשלב זה מכיסה וביקש להביא בחשבון לעניין הפיצוי את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע חרטה על מעשיו וביקש לעזור לקטינה "לחזור לחיים שפויים ונורמליים". במכתב שכתב והוגש, הביע הנאשם בושה, צער וחרטה על מעשיו ועל הנזק שגרם לבתו נפגעת העבירה וליתר בני משפחתו.

דין והכרעה

8. מעשי הנאשם כלפי בתו הקטינה, עצמו ובשרו, חמורים, מזעזעים ובזויים, והם בוצעו לאורך שנים. ברגיל מן הראוי היה לגזור בגין מעשים שכאלה עונש חמור באופן משמעותי מזה שהוצע על ידי הצדדים. עתירת הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון, לגזור על הנאשם עונש עיקרי של 11 שנות מאסר בפועל בלבד, אינה מצדיקה את התערבותנו בשל החשיבות הרבה שאנו רואים בהודאת נאשמים בביצוע עבירות מין במשפחה, על התועלת העצומה שיש בכך בראש ובראשונה כלפי נפגעי העבירה הקטינים, שמקבלים כתוצאה מכך אישור מלא לסבלם ולזהות הגורם האחראי לכך.

9. הסוגיה שנותרה להכרעתנו היא גובה הפיצויים שיש להשית על הנאשם.

10. כידוע, הפיצוי הקבוע בסעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הוא פיצוי אזרחי במהותו ותכליתו שיפוי הנפגע על הנזק והסבל שנגרמו לו. מדובר בפיצוי ראשוני בלבד, הנפסק בהתאם להתרשמותו והערכתו של בית המשפט, על-פי נתונים המובאים בפניו בלא הוכחת נזק מדויקת. בקביעת גובה הפיצוי אין להתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם [ראו, למשל, ע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.2015)].

11. את הפיצוי לנפגע עבירת המין יש לקבוע בהתבסס על התרשמותו של בית המשפט והערכתו את עצמת

הפגיעה שנגרמה לנפגע העבירה, תוך מתן משקל לנסיבות המעשים, ריבויים וחומרתם, לטיב הקשר בין הפוגע לנפגע, לנזקים הפיסיים והנפשיים שנגרמו לנפגע ולצורך לספק לנפגע העבירה טיפול תוך שימת לב לעלותו. משקל משמעותי יש לתת בהקשר זה להערכת גורמי המקצוע, כפי שעולה במסגרת תסקיר נפגע עבירה.

12. כפי שקבענו בתפח"ע (מחוזי מר') 40299-01-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.1.2022), עיון בפסיקת בית המשפט העליון בשנים האחרונות בתחום עבירות המין מלמד על מגמה של החמרה גם לעניין גובה הפיצויים הנפסקים לנפגעי ולנפגעות העבירות, במיוחד ביחס לעבירות המבוצעות בתוך המשפחה, כבענייננו. מעבר לסקירה שהבאנו שם ראו גם ע"פ 2528/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.3.2022).

יתרה מכך, בהתחשב בנזק הטיפוסי העצום ורוב הממדים שהוא מנת חלקם של נפגעי עבירה קטינים שנפגעו במשך שנים מידי קרובי משפחה בגירים, אפשר שבשלה השעה לפסוק במקרים מעין אלה את סכום הפיצוי הפלילי המרבי (שכזכור מוגבל לסך של 258,000 ₪, ואינו עומד ביחס ישר לסכומי הפיצוי שנפסקים בהליכים אזרחיים בגין הרכיב של "כאב וסבל" בתביעות מסוג זה), במקרים שבהם ניכר כי הנזק שנגרם לנפגעי העבירה עולה על סכום הפיצוי המרבי, מבלי לנסות ולדרג את המקרים על פי חומרתם.

13. שקלנו היטב את טענות הצדדים לאור עקרונות אלה ובאנו לכלל מסקנה כי יש לקבל את עתירת המאשימה באשר לגובה הפיצוי.

במשך כחמש שנים, בתדירות גבוהה ביותר ולפעמים מספר פעמים ביום, ניצל הנאשם את כוחו בתוך המשפחה כדי לפגוע מינית בבתו, מעת שהייתה כבת 12. הוא ביצע בה מעשים מיניים חמורים כמפורט בכתב האישום המתוקן תוך שנהג להסביר לה כי הדבר "מותר על פי ההלכה". הוא עשה כן בניגוד לרצונה וחרף התנגדותה. הוא הפך את בתו כלי למימוש תאוותיו המיניות. מעשי הנאשם גרמו לקטינה נזק ארוך טווח וחמור, כמפורט בין היתר בתסקיר נפגעת העבירה שהוגש לעיוננו. לא זו בלבד שהקטינה זכאית לפיצוי, ולו במידת מה, על הסבל שגרם לה הנאשם ועל כך שגזל את תומתה ואת ילדותה, ברי כי הקטינה תזדקק גם בהמשך לטיפולים נפשיים. טענתו היחידה של הנאשם נגד הטלת פיצוי גבוה היא מצבו הכלכלי הנטען, אך כבר ציינו כי לעניין הפיצוי הפלילי אין מתחשבים בנתון זה.

14. במצב דברים זה מן הראוי לפסוק לקטינה פיצוי משמעותי ביותר. כיוון שהמאשימה הגבילה עצמה לסך של 200,000 ₪, לא נחמיר מעבר לכך.

15. אשר על כן אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 שנות מאסר בפועל אשר מניין מיום מעצרו 1.7.2021.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת מין מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת מין מסוג עוין.

ד. פיצוי בסך 200,000 ₪ לקטינה. סכום הפיצוי יופקד בבית המשפט עד ליום 1.12.2022 ויועבר לקטינה לאחר שתגיע לגיל 18. כל זאת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

גזר הדין מותר בפרסום ללא פרטים מזהים של נפגעת העבירה והנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ב, 10 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת

מיכאל קרשן, שופט

עמי קובו, שופט, אב"ד